

РЕШЕНИЕ

№ 5223

гр. София, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 05.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **3970** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Отказ за съгласуване на график за временна организация на движението за извършване на СМР на строеж, издаден от началника отдел „Инженерна инфраструктура и благоустройство“ към район „М.“ - Столична община, обективиран в писмо изх. № РМЛ21-ТК00-600-(1) от 29.12.2021 г. В условията на евентуалност е предявен иск с правно основание чл. 128, ал. 2 АПК.

В жалбата се излагат доводи за погрешен извод на органа, че издаденото разрешение за строеж е изгубило правното си действие. Счита, че отказът е издаден от некомпетентен орган, както и че не е спазена формата на акта. Моли да се отмени оспорвания акт. Претендират се разноски.

Ответната страна - началникът на отдел „Инженерна инфраструктура и благоустройство“ към район „М.“ - Столична община, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по делото е започнало със Заявление вх. № РМЛ21-ТК00-600/10.12.2021 г. на [фирма], адресирано до район „М.“ - Столична община.

Със заявлението е поискано да бъде съгласуван график за СМР с проект за временна организация на движението (ВОД) за извършване на СМР на строеж: „Разпределителни газопроводи и газопроводни отклонения до консуматори по опис, сигнатура СФ-01-А38/1, [улица], кв. Г.“, [населено място]“.

Към заявлението е приложен работен график за изпълнение на СМР във връзка с посочения строеж, според който началната дата е 20.01.2022 г., а крайната – 27.01.2022 г. На 28.01.2022 г. следва да се извърши изпитване, а възстановяването на 15.02.2022 г. при благоприятни метеорологични условия.

Приложени са още обяснителна записка за временна организация и безопасност на движението, чертежи и линеен график, изготвени от лице с пълна проектантска правоспособност, видно от представеното удостоверение с рег. № 10680. Приложено е още положително становище на отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

От преписката се установява, че в полза на [фирма] е издадено разрешение за строеж № Б-173/20.10.2005 г., отнасящо се обект: „Разпределителни газопроводи и газопроводни отклонения до консуматори по опис, сигнатура СФ-01-А38/1, кв. Г.“, [населено място]“.

Приложен е съставен протокол от 14.12.2005 г. за определяне на строителна линия и ниво за строежи на техническата инфраструктура, отнасящ се горепосочения обект.

Налична е Заповед № РД-09-50-1848/18.11.2010 г. на главен инженер на Д. – СО, с която на основание чл. 153, ал. 3 ЗУТ е презаверено разрешение за строеж № Б-173/20.10.2005 г.

Установява се още, че е сключен договор от 23.11.2021 г. между Столична община и [фирма], по силата на който дружеството жалбоподател е поело задължения да извърши възстановителни работи и отстраняване на нанесени повреди на имоти общинска собственост във връзка с осъществяване на обсъждания строеж: „Разпределителни газопроводи и газопроводни отклонения до консуматори по опис, сигнатура СФ-01-А38/1, кв. Г.“, [населено място]“.

По повод подаденото заявление е последвало издаване на отказ за съгласуване на график за ВОД за извършване на СМР на горепосочения строеж, издаден от началника отдел „Инженерна инфраструктура и благоустройство“ към район „М.“ - Столична община, обективизиран в писмо изх. № РМЛ21-ТК00-600-(1) от 29.12.2021 г.

За да постанови своя отказ, органът е приел, че е загубило правното си действие издаденото разрешение за строеж № Б-173/20.10.2005 г., презаверено със Заповед № РД-09-50-1848/18.11.2010 г. на главен инженер на Д. – СО.

Към делото е приложена Заповед № РМЛ20-РД09-199/29.06.2020 г. на кмета на район „М.“ - СО, с което е утвърден Устройствен правилник на район „М.“ – Столична община. Чл. 38, ал. 2 от Правилника определя отдел „Инженерна инфраструктура и благоустройство“ като част от специализираната администрация на район „М.“ – Столична община. В чл. 43, т. 22 от Правилника е посочено, че функциите на отдел „Инженерна инфраструктура и благоустройство“ са свързани със съгласуване на графици за изпълнение на СМР по изграждане на всички обекти, за които има издадени разрешения строеж.

По делото е приложена Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на Столична община, с която се делегират определени правомощия на различни общински органи (главен архитект на СО, директор на дирекция „Териториално планиране“, началник на отдел „Устройствено планиране“ в Дирекция „Териториално планиране“, кметове на райони към СО, главни архитекти на райони към СО и

началници на районни технически служби).

Приложена е още Заповед № РД19-09-28/17.03.2021 г. на главния архитект на Столична община, с която се възлага конкретни правомощия на главния инженер в направление „Архитектура и градоустройство“, директора на дирекция „териториално планиране“, директора на дирекция „Общински строителен контрол“, началника на отдел „Устройствено планиране“ в Дирекция „Териториално планиране“, началника на отдел „Геодезически и кадастрални дейности“ в Дирекция „Териториално планиране“, на главните архитекти на райони към СО, началниците на районни технически служби и длъжностните лица от отдел „Благоустройствени дейности и публични пространства“ в дирекция „Териториално планиране“.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването, тъй като се отказва поисканото със заявлението.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Атакуваният отказ е издаден от некомпетентен орган по следните съображения:

Със Заявление вх. № РМЛ21-ТК00-600/10.12.2021 г. на [фирма] е поискано да бъде съгласуван график за СМР с проект за ВОД за извършване на СМР на строеж: „Разпределителни газопроводи и газопроводни отклонения до консуматори по опис, сигнатура СФ-01-А38/1, [улица], кв. Г.“, [населено място]“.

В чл. 14, ал. 1 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община е регламентирано, че при необходимост от строително-монтажни работи (СМР) по улиците или по прилежащи на тях недвижими имоти, лицата, които ще ги извършват, подават молба до заместник кмета на Столична община, отговарящ за транспорта. Към молбата се прилагат задължително проект за Временна организация на движението (ВОД), изработен съгласно действащото законодателство, както и график за съответния вид работа. Проектите за ВОД и графици се задължително съгласуват от Дирекция „Управление и анализ на трафика“ и отдел „Пътна полиция“ при СДВР (ОПП-СДВР). Максималният срок за съгласуване е до 1 месец от подаване на молбата.

Според чл. 48 от Устройствения правилник за организацията и дейността на Столичната общинска администрация Дирекция „Управление и анализ на трафика“ е структурно звено към Направление „Транспорт и градска мобилност“. В чл. 50 от Правилника са определени функциите на Дирекция „Управление и анализ на трафика“, като в т. 4 е регламентирано функция по съгласуване на проекти за ВОД при извършване на строителство, ремонт и други работи по пътните платна, тротоарите и прилежащите им сгради. Посочената функция на дирекцията кореспондира с правомощията по чл. 14, ал. 1 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община.

Правомощията по съгласуване на ВОД и графици принадлежат на Дирекция „Управление и анализ на трафика“ към Столична община. Именно същата, чрез нейния директор, е компетентният орган да се произнесе по заявление вх. №

РМЛ21-ТК00-600/10.12.2021 г. на [фирма].

В случая е налице произнасяне от некомпетентен орган, а именно от началника на отдел „Инженерна инфраструктура и благоустройство“ към район „М.“ - Столична община, който е част от специализираната администрация на този столичен район – чл. 38, ал. 2 от Устройствения правилник на район „М.“ – Столична община. Доказателства за овластяване на ответника с такива правомощия не са ангажирани по делото, а и в Наредбата за организация на движението на територията на Столична община липсва възможност за делегиране на такива правомощия. Липсват и разпоредби за делегиране на такива правомощия на районния кмет, който от своя страна да ги делегира на трети орган. Това означава, че отказът е издаден от некомпетентен орган.

Неоснователни са доводите на ответника, че е компетентен орган според чл. 43, т. 22 от Устройствения правилник на район „М.“ – Столична община. Правомощията по съгласуване на проекти за ВОД и графици са изрично регламентирани в Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, поради което други актове не могат да ѝ противоречат, освен ако са с по – висока степен. В настоящия случай обсъжданата наредба е издадена от Столичен общинския съвет, а устройственият правилник е утвърден от районен кмет, поради което правилникът не е акт с по – висока степен. В тази връзка районният кмет не може да създава правомощия за друг орган, което да противоречи на подзаконов нормативен акт. Обсъжданият чл. 43, т. 22 от Устройствения правилник на район „М.“ – СО противоречи на чл. 14, ал. 1 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, поради което органът не може да черпи правомощия, регламентирани в правилника.

Компетентността се свързва с функциите по управление в пределите на правомощията, които административният орган има. Ако такъв акт нарушава изискванията на закона от гледна точка на компетентността на органа, който се сочи за негов издател, то актът ще е нищожен и от него няма да се породят целените правни последици. В този смисъл липсата на компетентност винаги води до нищожност на административния акт, поради което оспорваният отказ следва да се обяви за нищожен.

С оглед изхода на спора и като съобрази разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК, съдът намира за основателно искането за разноси, направено от процесуалния представител на жалбоподателя. Същите са в размер на 50 лева за държавна такса и 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 37 -ми състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожен Отказ за съгласуване на график за временна организация на движението за извършване на СМР на строеж „Разпределителни газопроводи и газопроводни отклонения до консуматори по опис, сигнатура СФ-01-А38/1, [улица], кв. Г.“, [населено място], издаден от началника на отдел „Инженерна инфраструктура и благоустройство“ към район „М.“ - Столична община, обективиран в писмо изх. №

РМЛ21-ТК00-600-(1) от 29.12.2021 г.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] сумата в размер на 150 лева, представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: